

تعیین سری ماقمایی و فوگاسیته اکسیژن سنگهای آتشفسانی میوسن- پلیوسن شرق کامو (شمال اصفهان) بر اساس شیمی بیوتیت

محمد سیاری^{*}، مرتضی شریفی^۱، جمشید احمدیان^۲

۱) گروه زمین‌شناسی، دانشکده علوم، دانشگاه اصفهان، ایران

۲) گروه زمین‌شناسی، دانشگاه پیام نور، ایران

دریافت مقاله: ۱۳۹۲/۲/۱۳، پذیرش: ۱۳۹۲/۵/۲۸

چکیده

سنگهای آتشفسانی مورد مطالعه در بخش میانی کمان ماقمایی ارومیه- دختر قرار گرفته و بخشی از ایالت ماقمایی واقع در شمال زمیندرز بیتلیس- زاگرس، محسوب می‌گردد. این سنگها متشکل از درشت‌بلورهای آمفیبول، پلازیوکلаз و بیوتیت می‌باشند که در زمینهای از فلدسپار، کوارتز، کانیهای اوپاک، شیشه و میکرولیت قرار دارند و عمدتاً دارای بافت پورفیریتیک هستند و در محدوده داسیت تا آندزیت قرار می‌گیرند. کانیها عمدتاً سالم هستند و آثار دگرسانی محدود به کلریتی‌شدن ضعیف برخی آمفیبول‌ها و سوسوریتی‌شدن حاشیه برخی پلازیوکلازها است. بیوتیت‌های مورد آنالیز در سنگهای آتشفسانی میوسن- پلیوسن شرق کامو، همگی از نوع بیوتیت‌های غنی از منیزیوم بوده و بر اساس تقسیم‌بندی جامع میکاها به ۶ عضو پایانی کلی، به‌طور متوسط از ۵۵/۴۵ درصد فلوگوپیت، ۱۵/۹۰ درصد تالک، ۱۲/۷۲ درصد تیتان- فلوگوپیت، ۱۱/۴۴ درصد ایستونیت، ۳/۷۱ درصد فری ایستونیت و ۰/۷۸ درصد موسکیت، تشکیل شده‌اند. ترکیب بیوتیت‌ها، سری کالک‌آلکالن را برای ماقمای مادر نشان می‌دهد. برآورد فوگاسیته اکسیژن ماقما بر اساس ترکیب و محتوای Fe^{3+} بیوتیت، نشان می‌دهد که فوگاسیته اکسیژن در زمان تبلور بیوتیت‌ها به صورت کیفی در حد بافر FMQ و به صورت کمی حدود 10^{-15} بار بوده است. این تخمین با فوگاسیته اکسیژن سنگهای آتشفسانی حدواتسط تا اسیدی مطابقت نشان می‌دهد.

واژه‌های کلیدی: بیوتیت، فوگاسیته اکسیژن، سنگهای آتشفسانی، ارومیه- دختر، کامو

فضای خالی در ساختار بلوری بیوتیت، محاسبات فرمول ساختاری و تفکیک Fe^{3+} و Fe^{2+} را برای آنالیزهای نقطه‌ای مایکروپروروب این کانی مشکل نموده است. از طرف دیگر Li به عنوان یکی از سازنده‌های اصلی میکاها از جمله بیوتیت از طریق آنالیز مایکروپروروب قابل اندازه‌گیری نیست. ولی روش‌های غیر مستقیمی برای برآورد میزان Li میکاها ارائه شده است [۱۰، ۱۱، ۱۲، ۱۳ و ۱۴].

سنگهای آتشفسانی با بافت پورفیریتیک دو مرحله تبلور را پشت سر گذاشته‌اند. مرحله اول در عمق که با تبلور بلورهای درشت مشخص می‌شود (مرحله اینتراتلوریک)؛ مرحله دیگر در خارج و یا نزدیک سطح زمین است که با تبلور ریزبلورهای زمینه، میکرولیت و شیشه مشخص می‌گردد [۱۵ و ۱۶]. با استفاده از ترکیب درشت‌بلورهای متببورشده مربوط به مرحله

مقدمه بیوتیت یکی از کانیهای متداول در بسیاری از سنگهای ماقمایی و دگرگونی است. این کانی به‌فور در سنگهای آذرین حدواتسط تا اسیدی، هم در نمونه‌های نفوذی و هم در نمونه‌های آتشفسانی دیده می‌شود. ترکیب بیوتیت‌های متبلورشده از ماقما مستقیماً با ترکیب ماقمای میزان ارتباط تنگاتنگ دارد [۱]. این ویژگی به‌علت انعطاف‌پذیری این فیلوسیلیکات در جابه‌جاییهای کاتیونی در شبکه بلور است [۲، ۳، ۴، ۵، ۶ و ۷]. حتی گاهی ترکیب بیوتیت از ترکیب سری آنیت- فلوگوپیت فاصله می‌گیرد [۹]. هرچند تنوع ترکیب و جابه‌جاییهای گسترده کاتیونی در بیوتیت سبب شده است که بیوتیت به عنوان یک شاخص در ارزیابی ترکیب ماقمای مادر مطرح شود، پیچیدگیهای تبادل کاتیونی وجود

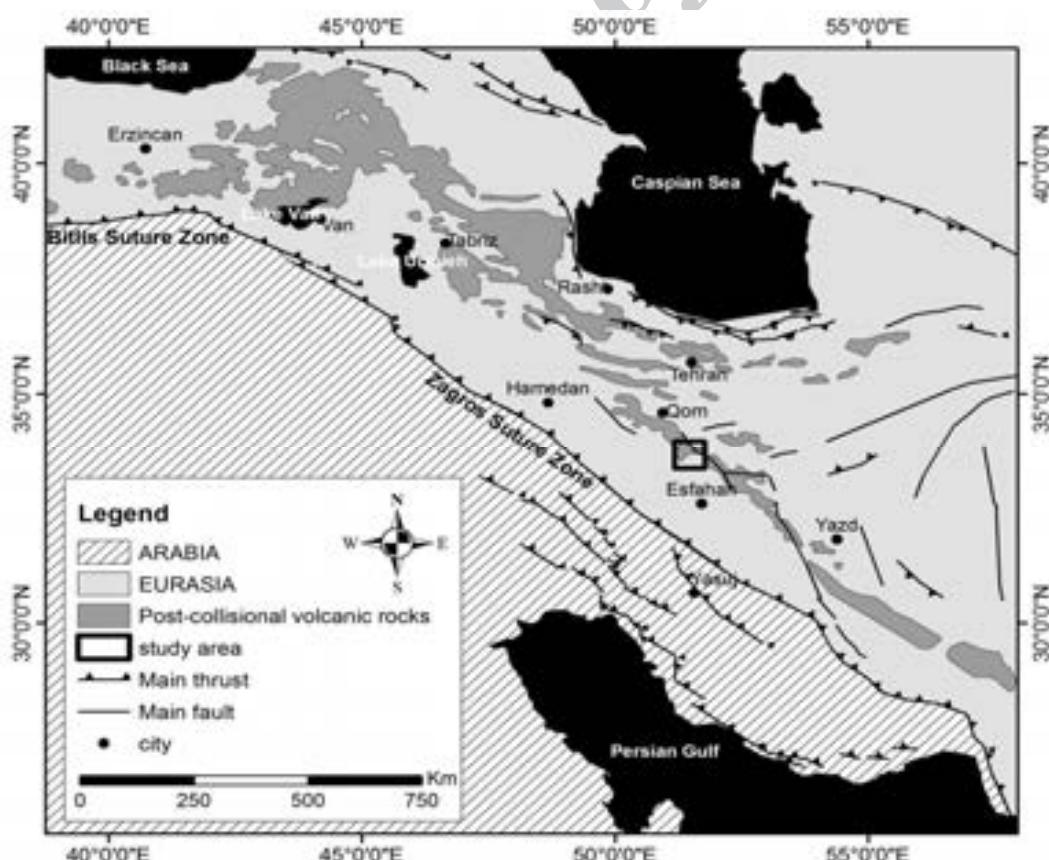
و دستگاه الکترون مایکروپروب JEOL مدل R-XJA-۸۸۰۰R در دانشگاه ناروتو ژاپن تحت شرایط ولتاژ شتابدهنده ۱۵ کیلو ولت و شدت جریان ۱۵ نانو آمپر صورت گرفته است.

موقعیت و زمین‌شناسی محدوده مورد مطالعه
کمان آتشفشنای ارومیه-دختربخشی از یک ایالت ماقمایی وسیع است که حاصل همگرایی بین صفحه‌های افریقا-عربی و اوراسیاست [۱۷، ۱۸، ۲۰، ۲۱، ۲۲، ۲۳، ۲۴ و ۲۵]. سنجهای آتشفشنای این ایالت ماقمایی، به طور گسترده‌ای در قسمت شمال و شمال غربی زمین درز زاگرس-بیتلیس بروند دارند (شکل ۱). در شکل ۱ پراکندگی سنجهای آتشفشنای سنجوزوئیک در این ایالت ماقمایی نشان داده شده است. مطالعات متعددی روی نوار آتشفشنای ارومیه-دختربخشی گرفته است [۲۶، ۲۷ و ۲۹] که حاکی از وجود سری ماقمایی غالب کالک-آلکالن و در برخی مناطق شوشوونیتی [۲۹] و آداسیتی [۳۰، ۳۱ و ۳۲] می‌باشد.

تببور اینتراتلوریک می‌توان اطلاعات با ارزشی در مورد شرایط فیزیکی حاکم بر مagma در زمان تبلور درشت‌تببورها به دست آورد. این شرایط شامل دما، فشار و فوگاسیته اکسیژن است. هدف از این مطالعه، شناخت شیمی درشت‌تببورهای بیوتیت، تعیین سری ماقمایی و تخمین فوگاسیته اکسیژن در سنجهای آتشفشنای شرق روستای کامو، شمال اصفهان، واقع در بخش میانی پهنه آتشفشنای ارومیه-دختربخشی است.

روش مطالعه

پس از مطالعات مقدماتی و صحرایی و همچنین نمونه‌برداری از رخنمونهای مورد نظر، ۶۳ نمونه مناسب به منظور تهییه مقاطع نازک و نازک-صیقلی انتخاب گردید. مطالعات پتروگرافی با استفاده از میکروسکپ پلاریزان با نور عبوری BH۲ انجام گفت. نقطعه آنالیز مایکروپروب از بیوتیت در این مقاله ارائه شده است. آنالیزهای نقطه‌ای انجام‌شده روی کانیها با استفاده از دستگاه آنالیز الکترون مایکروپروب Cameca-X100 در دانشگاه اشتوتگارت آلمان

شکل ۱. پراکندگی سنجهای آتشفشنای پس از برخورد [۱۷] صفحات عربی-اوراسیا (بر اساس تلفیقی از [۱۸، ۱۹ و ۲۰]) و همچنین موقعیت منطقه شرق کامو در شمال اصفهان

فرمول ساختاری بیوتیت‌ها بر اساس ۲۲ اکسیژن ساختاری و همچنین بر اساس ۱۱ اکسیژن ساختاری قابل محاسبه است. در اینجا محاسبه فرمول ساختاری بر اساس ۱۱ اکسیژن ساختاری (۱۰ اکسیژن و دو مول OH) انجام گرفته و تفکیک آهن دو ظرفیتی و سه ظرفیتی بر اساس روش [۹] انجام شده که در جدول ۱ ارائه شده است.

Li ممکن است یکی از سازنده‌های اصلی میکاها باشد که متأسفانه مقدار آن از طریق آنالیز مایکروپروب قابل اندازه‌گیری نیست. از آن جایی که Li نقش مهمی در طبقه بندی صحیح میکاها و محاسبه فرمول ساختاری ایفا می‌کند، روش‌هایی جهت تخمین مقدار Li از روی آنالیز مایکروپروب ارائه شده است. این روش‌ها، تجربی است و پایه رگرسیون‌های آماری دارند.

روابط متعددی برای تخمین Li از روی FeO , Rb_2O , F و SiO_2 ارائه شده است [۱۰، ۱۱، ۱۲، ۱۳ و ۱۴]. در اینجا جهت تخمین Li از روش [۱۴] برای میکاها تری اکتاهدرال با MgO بیش از ۸ درصد استفاده شده است که مناسب‌ترین روش برای نمونه‌های مورد مطالعه است.

بیوتیت‌های مورد بررسی همگی از نوع بیوتیت‌های غنی از منیزیوم (شکل ۴ الف و ب) بوده و تغییر ترکیب محسوسی نشان نمی‌دهند. این نوع بیوتیت‌ها در گروه میکاها نوع اول (میکاهاي آهن-منیزیوم) تقسیم بندی [۱۴] قرار می‌گیرند (شکل ۴ ب). دایمک [۹] ترکیب میکاها را در قالب ۶ عضو پایانی تشریح کرده و بیان می‌کند که ترکیب بیوتیت می‌تواند حتی از سری آنیت-فلوگوپیت فاصله بگیرد [۹]. محاسبه اعضاي پایانی بیوتیت‌ها بر اساس این روش در جدول ۱ ارائه شده که نشان می‌دهد بیوتیت‌های مورد آنالیز عمده‌اً حاوی فلوگوپیت بوده و به طور میانگین از ۴۵/۴۵ درصد فلوگوپیت، ۱۵/۹۰ درصد تالک، ۱۲/۷۲ درصد تیتان-فلوگوپیت، ۱۱/۴۴ درصد ایستونیت، ۳/۷۱ درصد فری ایستونیت و ۰/۷۸ درصد موسکیت تشکیل شده‌اند.

بیوتیت از کانیهایی است که ترکیب آن نشان‌دهنده ویژگیهای ماگمای مادر است [۱ و ۳۳]. از این‌رو جهت شناخت ماهیت ماگمای مادر می‌تواند مورد استفاده قرار گیرد. در شکل ۴، نمودارهای تعیین سری ماگمایی بر مبنای ترکیب بیوتیت نشان داده شده است. این نمودارها به خوبی نشان می‌دهند که

منطقه مورد بررسی در ۱۰۰ کیلومتری شمال اصفهان ۲۵ کیلومتری شمال شرق میمه و در شرق روستای کامو قرار دارد. محدوده مورد مطالعه بین طولهای جغرافیایی $۵۱^{\circ} ۲۰'$ و $۵۱^{\circ} ۲۴'$ شرقی و عرضهای جغرافیایی $۳۲^{\circ} ۳۸'$ و $۳۲^{\circ} ۳۵'$ شمالی واقع شده است. در شکل ۲ نقشه زمین‌شناسی محدوده مورد مطالعه و موقعیت رخنمونهای مورد بررسی نشان داده شده است.

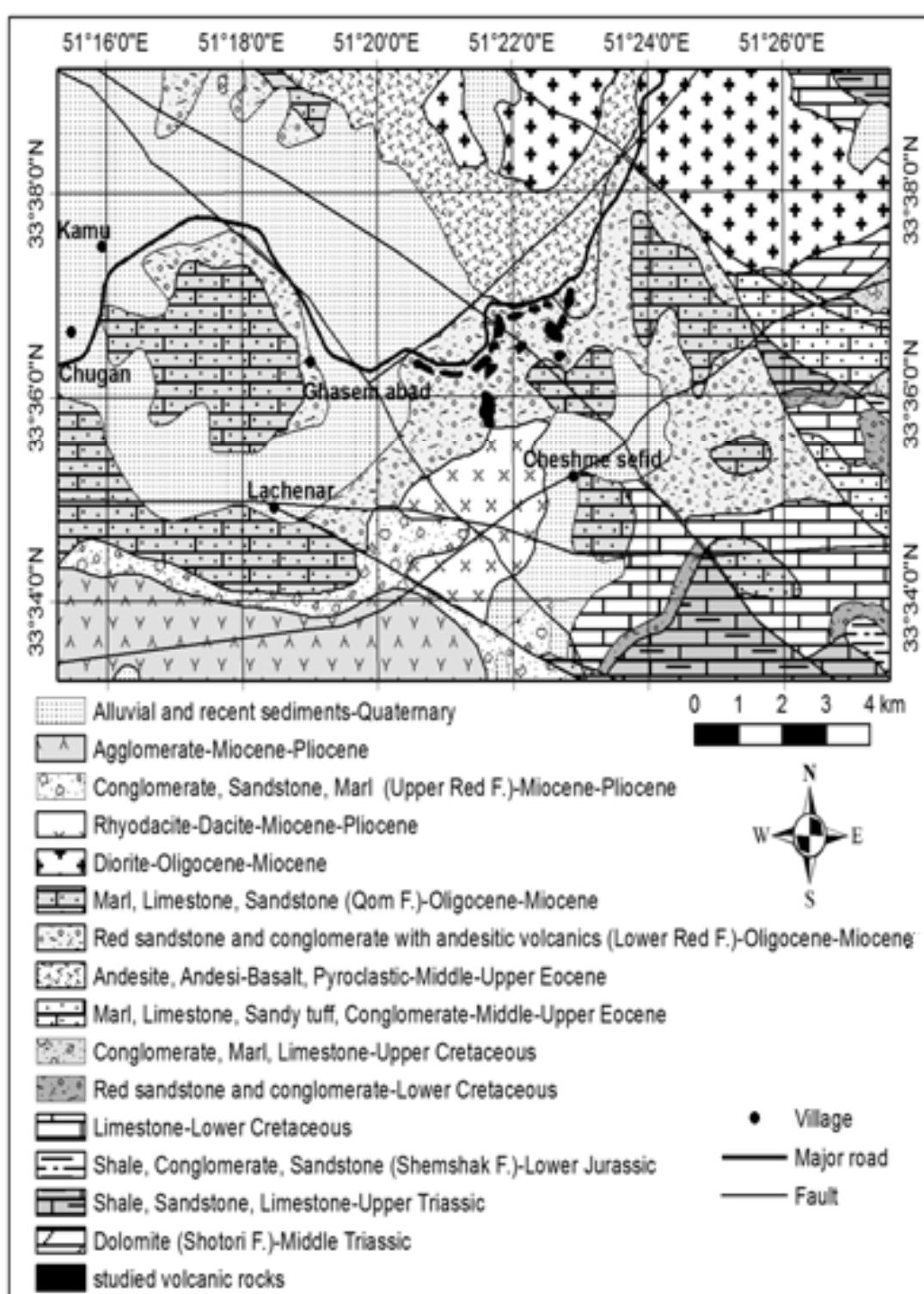
سنگهای آتشفشانی مورد بررسی به صورت رخنمونهای متعددی به ابعاد چند متر تا ده‌ها متر به صورت پراکنده واحدهای رسوبی سازند قرمز پایینی به سن پالئوسن را قطع کرده‌اند.

سازند قرمز پایینی از واحدهای رسوبی شیل، مارن ژیپس‌دار، ماسه سنگهای قرمز و سنگهای پیپروکلاستیک تشکیل شده است و بخش عمده رخنمونهای منطقه مورد مطالعه را تشکیل می‌دهد. از آن جایی که سنگهای آتشفشانی مورد مطالعه واحدهای رسوبی این سازند را قطع کرده‌اند سن آنها بعد از الیگوسن یعنی میوسن - پلیوسن برآورده می‌شود که با فاز سوم ولکانیسم فراگیر سنوزئیک [۱۷] در ایالت ماجمایی شمال زمین درز بیتلیس-زاگرس و بالطبع کمربند آتشفشانی ارومیه-دختر تطابق دارد.

بحث و بررسی

سنگهای آتشفشانی مورد مطالعه از نظر کانی‌شناسی عمده‌اً داسیت تا آندزیت می‌باشند. بافت‌های پورفیریتیک، هیالوپورفیریک و میکرولیتیک پورفیریک شاخص‌ترین بافت‌های این سنگها می‌باشند که از درشت‌بلورهای بیوتیت، آمفیبول و پلازیوکلاز تشکیل شده و در زمینهای از میکرولیت، شیشه، فلدسپارهای ریزبلور و کوارتز (نمونه‌های داسیتی) قرار دارند (شکل ۳). همگی پلازیوکلازها ترکیب آندزین داشته و تغییرات بسیار اندکی از مرکز به حاشیه بلور نشان می‌دهند که نشان‌دهنده منطقه‌بندی نرمال بسیار ضعیف است. این وضعیت نشان می‌دهد که در زمان تبلور پلازیوکلازها شرایط دما، فشار و فوگاسیته H_2O نسبتاً پایدار و تغییرات، نامحسوس بوده است. درشت‌بلورهای آمفیبول نیز ترکیب یکنواختی داشته و همگی از نوع هورنبلند چرمکیت می‌باشند. نتیجه آنالیز مایکروپروب درشت‌بلورهای بیوتیت مورد بررسی به همراه محاسبه فرمول ساختاری در جدول ۱ ارائه شده است.

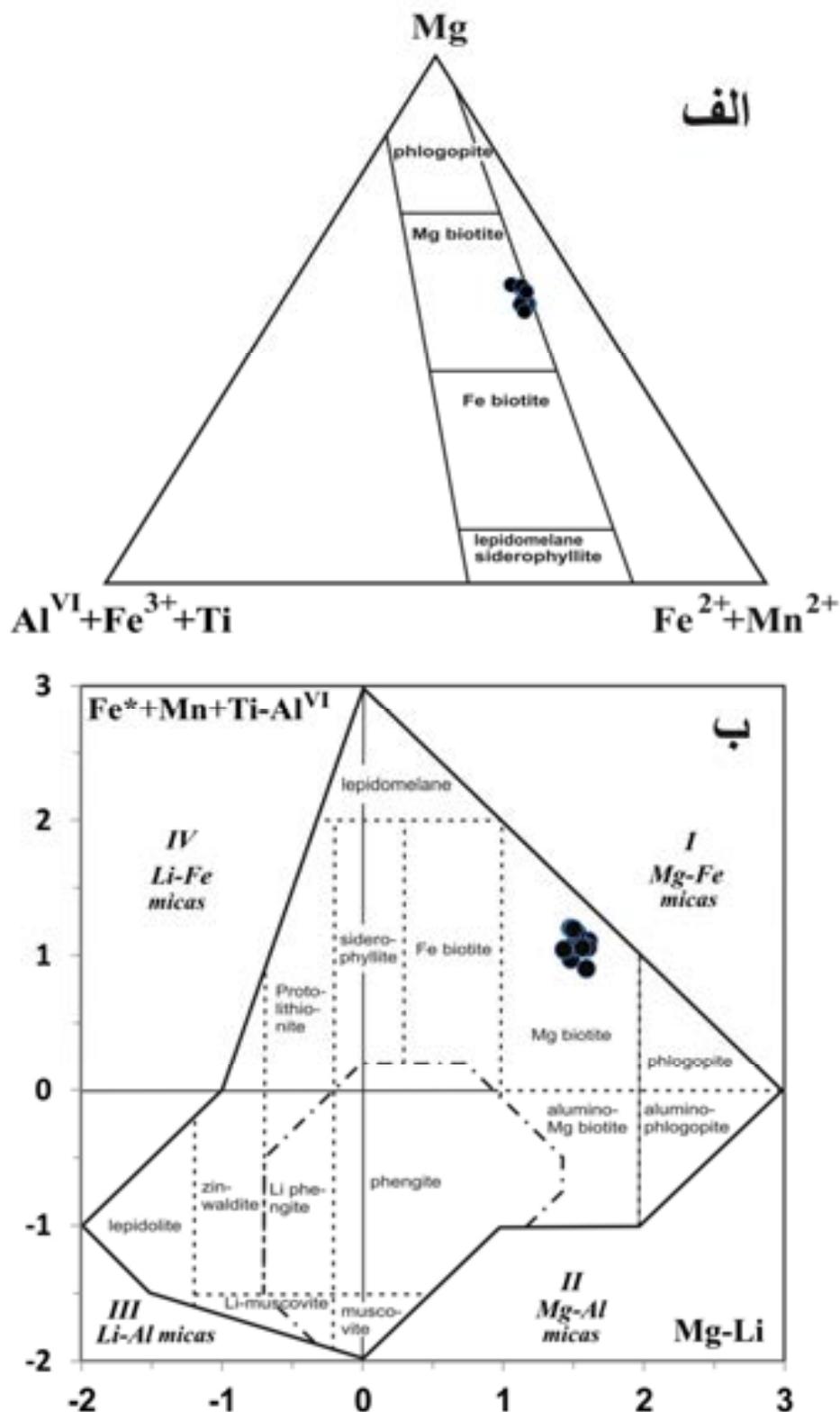
ماگمای مولد بیوتیت‌های مورد آنالیز ماهیت ساب‌آلکالن (شکل ۵ الف) و کالک‌آلکالن دارد (شکل‌های ۵ ب، پ، ت، ث)

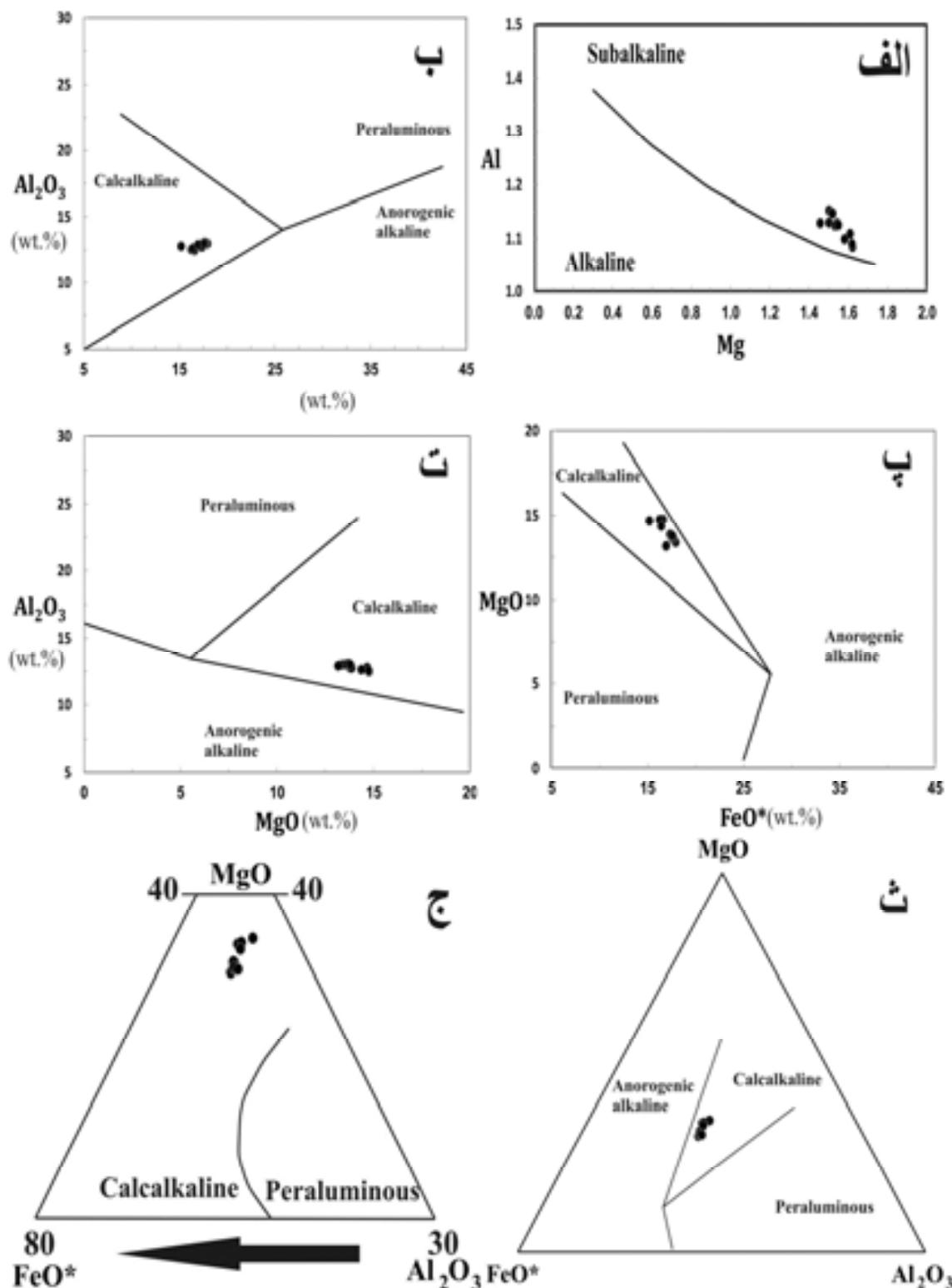
شکل ۲. نقشه زمین‌شناسی محدوده منطقه کامو

شکل ۲. تصویر میکروسکوپی سنگهای آتشفشانی شرق کامو، (الف) درشتبلور پلازیوکلاز در زمینه‌ای از میکرولیت و فلدسپارهای ریزبلور با کمی دگرسانی در مرکز (نور متقاطع)، (ب) مقاطع عرضی آمفیبول در زمینه‌ای از میکرولیت و شیشه همراه با بافت جریانی حاصل از جهت‌یابی میکرولیت‌ها در جهت جریان گدازه (نور متقاطع)، (پ) درشتبلورهای آمفیبول پلازیوکلاز و بیوتیت در زمینه‌ای از شیشه و ریز بلورهای کوارتز و فلدسپار (نور متقاطع)، (ت) درشتبلور بیوتیت (نور غیر متقاطع).

شکل ۴. نمودارهای الف [۲] و ب [۱۴] نشان می‌دهند که بیوتیت‌های مورد آنالیز در سنگهای آتشفسانی شرق کامو از نوع میکاهای منیزیم-آهن دار و از نوع بیوتیت‌های غنی از منیزیوم می‌باشند.

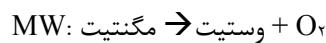
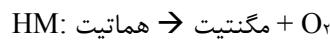
شکل ۵ نمودارهای سری تفکیک سری ماگمایی بر اساس شیمی بیوتیت، نمودار (الف) تعیین ماهیت سابآلکالن ماگمای مادر بیوتیت‌ها بر اساس نمودار [۳۴]، کاتیون‌ها بر حسب a.p.f.u. می‌باشند. نمودارهای ب، پ، ت، ث [۱] و نمودار ج [۳۵] ماهیت کالکآلکالن ماگمای مادر بیوتیت‌های مورد آنالیز در سنگهای آتشفسانی شرق کامو را نشان می‌دهند.

نتیجه‌گیری

ترکیب درشت‌بلورهای متبلورشده در طی مرحله تبلور اینتراتولریک اطلاعات با ارزشی در مورد شرایط فیزیکی حاکم بر ماقما در زمان تبلور درشت‌بلورها فراهم می‌آورد. محاسبه دما و فشار تبلور زوجهای فنوکریست آمفیبیول- پلاژیوکلاز بر اساس تلفیق روابط ژئوترمومتری [۳۶] برای مجموعه‌های با یا بدون کوارتز و بارومتری [۳۷] با استفاده از نرمافزار APG [۳۸] دمای ۷۶۳ تا ۸۲۳ با میانگین ۷۹۷ درجه سانتی‌گراد و محدوده فشار ۲/۲ تا ۴/۵ با میانگین ۳/۴ کیلوبار را نشان می‌دهند.

یکی دیگر از شرایط فیزیکی حاکم در زمان تبلور، فوگاسیته اکسیژن (fO_2) است. فوگاسیته اکسیژن تأثیری بهسزا در نوع تبلور کانیها، ترتیب تبلور و همچنین تبادلات یونی بین کانیها در مسیر انجماد ماقما دارد. جهت تخمین فوگاسیته اکسیژن ماقما روش‌های مختلفی ارائه گردیده است. مبنای محاسبه در عمدۀ این روشها تغییرات ظرفیت کاتیون‌هایی است که بیش از یک حالت ظرفیت دارند. از این میان Fe، مهمترین و رایجترین کاتیون است.

از طرفی، از آنجایی که فوگاسیته اکسیژن ماقما توسط واکنشهای اکسیداسیون- احیا معروف به بافرهای کنترل‌کننده اکسیژن کنترل می‌شود و این بافرها دارای معادلات ترمودینامیکی شناخته شده‌ای هستند، با مشخص کردن حد بافر اکسیژن محیط می‌توان مقدار کمی fO_2 را تخمین زد. مهمترین این بافرها در پترولوزی آذرین، عبارتند از:

این معادلات بافر تابعی از دما، فوگاسیته اکسیژن و تا حدی فشار هستند. تاکنون روابط متعددی برای معادلات بافر ارائه شده است [۳۹، ۴۰، ۴۱، ۴۲، ۴۳، ۴۴، ۴۵ و ۴۶].

در اینجا معادلات HM [۴۳] NNO [۴۶] و FMQ [۴۶] MW [۳۹] که بستگی فشاری در آنها لحاظ شده است در قالب روابط ۱ تا ۴ ارائه شده‌اند.

رابطه (۱)

$$LogfQ(HM) = \frac{-26629}{T} + 15.288 + \frac{0.019(P-1)}{T}$$

رابطه (۲)

$$LogfQ_2(NNO) = \frac{-24930}{T} + 9.36 + \frac{0.046(P-1)}{T}$$

رابطه (۳)

$$LogfQ_2(FMQ) = \frac{-23973}{T} + 7.985 + \frac{0.092(P-1)}{T}$$

رابطه (۴)

$$LogfQ(MW) = \frac{-32730}{T} + 13.12 + \frac{0.083(P-1)}{T}$$

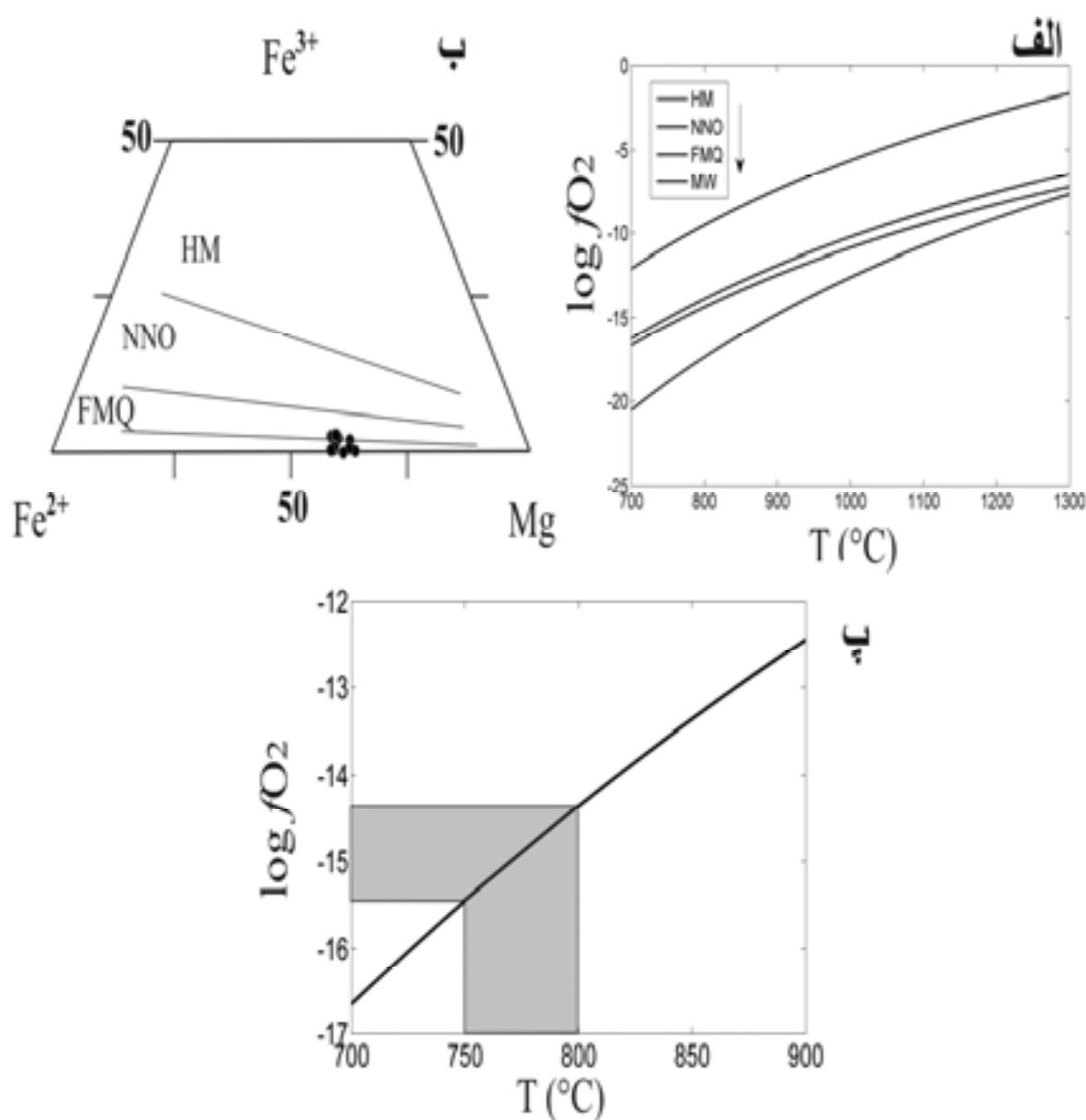
روابط ۱ تا ۴ در شکل ۶ الف برای فشار ثابت ۴ کیلوبار در نمودار fO_2-T log ترسیم شده‌اند. این فشار با این فرض است که شروع تبلور بیوپتیت با فشار و دمای حاشیه آمفیبول‌های مورد آنالیز مطابقت داشته باشد. لازم به ذکر است شواهد پتروگرافی این مسأله را تأیید می‌کند.

بر مبنای تفکیک آهن دو ظرفیتی و سه ظرفیتی در بیوپتیت‌های مورد آنالیز و با استفاده از نمودار شکل ۶ ب [۴۷] به طور کیفی می‌توان حدود فوگاسیته اکسیژن را تخمین زد. بر این اساس فوگاسیته اکسیژن ماقما در زمان تبلور بیوپتیت‌های مورد آنالیز در حد بافر HM بوده است. جهت تخمین کمی مقدار فوگاسیته اکسیژن ماقما از شکل ۶ پ استفاده شده است. در این برآورد فرض بر این بوده است که دمای تبلور بیوپتیت با دمای تبلور حاشیه آمفیبول‌ها مطابقت داشته است. با در نظر گرفتن یک محدوده دمایی ۵۰ درجه سانتی‌گراد برای تبلور آنها، فوگاسیته اکسیژن حدود 10^{-15} بار ارزیابی می‌شود.

برای ارزیابی صحت این برآورد، می‌توان فوگاسیته اکسیژن نمونه‌هایی از سنگهای آتشفشاری اسیدی تا حدواتسط را با آن مقایسه کرد. فوگاسیته اکسیژن محاسبه شده برای سنگهای آتشفشاری آتشفشار سبوروکو مکزیکو [۴۸] و سنگهای آتشفشاری کالیفرنیا [۴۹] در جدول ۲ ارائه شده است. این محاسبات توسط [۵۰] به دو روش صورت گرفته است: یکی استفاده از ترکیب اکسیدهای Fe-Ti [۵۱] و دیگری استفاده از نسبت Fe^{+3}/Fe^{+2} [۵۲]. بر اساس جدول ۲، لگاریتم فوگاسیته اکسیژن در سنگهای اسیدی تا حدواتسط می‌تواند از حدود ۹/۵ تا ۱۵/۵ تغییر نماید.

قدردانی
از مدیریت محترم تحصیلات تکمیلی دانشگاه اصفهان،
همچنین از همکاری آقای دکتر طباطبائی منش به خاطر
مساعدت در انجام آنالیزهای مایکروپروروب قدردانی می‌گردد.

این ارقام نشان می‌دهند که مقدار فوگاسیته تخمین‌زده شده برای سنگهای آتشفسانی مورد مطالعه در شرق کامو که بر اساس شیمی بیوتیت و برآورد غیر مستقیم از نمودار کیفی است، قابل اطمینان بوده و در محدوده قابل قبول برای سنگهای آتشفسانی اسیدی تا حد واسطه است.

شکل ۶. الف) منحنیهای بافر HM، NNO و MW در شرایط ایزوبار ۴ کیلوبار، ب) ترسیم بافرهای HM، NNO و FMQ در نمودار $\text{Fe}^{3+}-\text{Fe}^{2+}-\text{Mg}$ بیوتیت [۴۷] و موقعیت بیوتیت‌های مورد آنالیز که نشان می‌دهند فوگاسیته تشکیل آنها در حد بافر FMQ بوده است. پ) ترسیم بافر FMQ در محدوده دمایی ۷۰۰ تا ۹۰۰ درجه سانتی‌گراد نشان می‌دهد که دمای ۷۵۰-۸۰۰ درجه سانتی‌گراد با لگاریتم فوگاسیته اکسیژن ۱۴/۳۰- ۱۵/۳۰- مطابقت دارد.

جدول ۲. فوگاسیته اکسیژن سنگهای آتشفشاری آتشفشار سبوروکو مکزیکو [۴۸] و سنگهای آتشفشاری کالیفرنیا [۴۹]

محل	نام نمونه	نوع گدازه	°C (دما)	log fO ₂	
				[۵۱] Fe-Ti روش اکسیدهای	روش گدازه Fe ⁺³ /Fe ⁺² [۵۲]
سبوروکو، مکزیکو [۴۸]	۱	آنزیت	۹۵۶	-۱۱/۰۷	-۱۰/۴۸
	۳	داسیت	۸۳۲	-۱۳/۷۲	-۱۳/۳۸
	۱۵	آنزیت	۱۰۳۱	-۹/۸	-۹/۷۱
	۳۰	آنزیت	۱۰۰۵	-۱۰/۳۷	-۹/۷۹
	۶۱	آنزیت	۱۰۴۶	-۹/۷۳	-۹/۳۷
	۱۱۷	آنزیت	۹۷۴	-۱۰/۹	-۱۰/۴۵
	Tequila Q ۴۶	ابسیدین	۸۵۲	-۱۲/۸	-۱۲/۰۵
کالیفرنیا، آمریکا [۴۹]	Cam ۴۹	ابسیدین	۹۰۶	-۱۱/۶۹	-۱۱/۰۵
	Cam ۶۶	ابسیدین	۹۸۰	-۱۰/۴۱	-۹/۵۹
	Cam ۸۶	ابسیدین	۹۶۰	-۱۰/۳۲	-۹/۶۸
	Cal ۱۳	داسیت	۹۰۶	-۹/۹۵	-۹/۷۵
	Cal ۱۹	داسیت	۷۹۴	-۱۱/۹۵	-۱۰/۹۷
	Cam ۷۳	ریولیت	۷۱۶	-۱۷/۳۶	-۱۴/۶۴
	Cam ۹۹	ریولیت	۷۱۱	-۱۷/۳۴	-۱۴/۳۷
	Cam ۱۰۳	ریولیت	۷۷۴	-۱۵/۰۷	-۱۲/۵۹
	Cam ۱۰۴	ریولیت	۷۸۶	-۱۴/۷۴	-۱۲/۷۸
	Cam ۱۱۰	ریولیت	۷۷۳	-۱۴/۹۲	-۱۳/۱
	۳۱۱۲	ریولیت	۸۴۸	-۱۵/۵	-۱۲/۲۳

mantle?”, Earth and Planetary Science Letters 22 (1974) 60-66.

[7] Holdaway M . J., Lee S. M., “F e-Mg cordierite stability in high-grade pelitic rocks based on experimental, theoretical and natural observations”, Contributions to Mineralogy and Petrology 63 (1977) 17 5-198.

[8] Holdaway M. J., “Chemical formulae and activity models for biotite, muscovite, and chlorite applicable to pelitic metamorphic rocks”, American Mineralogist 65 (1980) 711-719.

[9] Dymek R. F., “Titanium, aluminum and interlayer cation substitutions in biotite from high-grade gneisses West Greenland”, American Mineralogist 68 (1983) 880-889.

[10] Monier G., “Cristallochimie des micas des leucogranites”, Ph.D. thesis, University of Orleans, France (1985) 347 p.

[11] Monier G., Robert J. L., “Evolution of the miscibility gap between muscovite and biotite solid solutions with increasing lithium content: an experimental study in the system K₂O± Li₂O± MgO± FeO± Al₂O₃± SiO₂± H₂O± HF at 600°C, 2

منابع

- [1] Abdel-Rahman A., “Nature of biotites from alkaline, calc-alkaline and peraluminous magmas”, Journal of Petrology 35 (1994) 525–541.
- [2] Foster M. D., “Layer charge relations in the dioctahedral and trioctahedral micas”, American Mineralogist 45 (1960) 383-398.
- [3] Foster M. D., “Interpretation of the compositions of trioctahedral micas”, U.S. Geological Survey Professional Paper 354-B (1960) 11-48.
- [4] Hazen R. M., Wones D. R., “The efect of cation substitutions on the physical properties of trioctohedral micas”, American Mineralogist 57 (1972) 103-129.
- [5] Hazen R. M., Burnham C. W., “The crystal structure of one-layer phlogopite and annite”, American Mineraloist 58 (1973) 889-900.
- [6] Forbes W. C., Flower M. F. J., “Phase relations of titan-phlogopite, K₂Mg₄TiAl₂Si₆O₂₀(OH)₄: A: refractory phase in the upper

- [22] McClusky S., Balassanian S., Barka A., Demir C., Ergintav S., Georgiev G., Gurkan O., Hamburger M., Hurst K., Kahle H., Kastens K., Kekelidze G., King R., Kotzev V., Lenk O., Mahmoud S., Mishin A., Ndariya M., Ouzounis A., Paradissis D., Peter Y., Prilepin M., Reilinger R., Sanli I., Seeger H., Tealeb A., Toksoz, M. N., Veis G., “*Global Positioning System constraints on plate kinematics and dynamics in the eastern Mediterranean and Caucasus*”, Journal of Geophysical Research 105 (2000) 5695–5719.
- [23] McClusky S., Reilinger R., Mahmoud S., Ben Sari D., Tealeb A., “*GPS constraints on Africa (Nubia) and Arabia plate motions*”, Geophysical Journal International 155 (2003) 126–138.
- [24] Allen M., Jackson J., Walker R., “*Late Cenozoic reorganization of the Arabia-Eurasia collision and the comparison of short-term and long-term deformation rates*”, Tectonics 23 (2004) 1-16.
- [25] Dilek Y., Sandvol E., “*Seismic structure, crustal architecture and tectonic evolution of the Anatolian-African plate boundary and the enozoic orogenic belts in the eastern Mediterranean region*”, Geological Society of London, Special Publication 327 (2009) 127–160.
- [26] Emami M. H., “*Ge'ologie de la région de Qom-Aran (Iran): Contribution a l'e'tude dynamique et ge'ochimique du volcanisme Tertiaire de l'Iran Central*”, Ph.D. thesis, France, University of Grenoble, France (1981) 489 p.
- [27] Amidi S. M., Emami M. H., Michel R., “*Alkaline character of Eocene volcanism in the middle part of Central Iran and its geodynamic situation*”, Geologische Rundschau 73 (1984) 917–932.
- [28] Hassanzadeh J., “*Metallogenetic and tectonomagmatic events in the SE sector of Cenozoic active continental margin of Central Iran (Shahrebabak area), Kerman province*”, Ph.D. thesis, University of California, Los Angeles, UCA (1993) 204 p.
- [29] Aftabi A., Atapour H., “*Regional aspects of shoshonitic volcanism in Iran*”, Episodes 23 (2000) 119-125.
- [30] Jahangiri A., “*Post-collisional Miocene adakitic volcanism in NW Iran: geochemical and geodynamic implications*”, Journal of Asian Earth Sciences 30 (2007) 433–47.
- [31] Ghadami G., Shahre Babaki A. M., Mortazavi M., “*Post-Collisional Plio-Pleistocene Adakitic Volcanism in Central Iranian kbar PH₂O: comparison with natural lithium micas*”, Mineralogical Magazine 50 (1986) 641–651.
- [12] Stone M., Exley C. S., George M. C., “*Compositions of trioctahedral micas in the Cornubian batholith*”, Mineralogical Magazine 52 (1988) 175–192.
- [13] Tindle A. G., Webb P. C., “*Estimation of lithium contents in trioctahedral micas using microprobe data: application to micas from granitic rocks*”, European Journal of Mineralogy 2 (1990) 595–610.
- [14] Tischendorf G., Gottesmann B., Forster H. J., Trumbull R. B., “*On Li-bearing micas: estimating Li from electron microprobe analyses and improved diagram for graphical representation*” Mineralogical Magazine 61 (1997) 809–834.
- [15] Barker D. S., “*Igneous rocks*”, Englewood cliffs, New jersey (1983) 415 p.
- [16] Best M. G., “*Igneous and metamorphic petrology*”, Blackwell science ltd, Oxford UK, second edition (2003) 729p.
- [17] Dilek Y., Imamverdiyev N., Altunkaynak S., “*Geochemistry and tectonics of Cenozoic volcanism in the Lesser Caucasus (Azerbaijan) and the peri-Arabian region: collision-induced mantle dynamics and its magmatic fingerprint*”, International Geology Review 52 (2010) 536–578.
- [18] Agard P., Omrani J., Jolivet L., Whitechurch H., Vrielynck B., Spakman W., Monie P., Meyer B., Wortel R., “*Zagros orogeny: a subduction-dominated process*”, In: Lacombe, O., Grasemann, B., Simpson, G. (Eds). Geodynamic Evolution of the Zagros, Geological Magazine 148 (2011) 692–725.
- [19] Hessami K., Jamali F., Tabassi H., “*Map of major active faults of Iran*”, scale 1:2500000, International Institute of Earthquake Engineering and Seismology (2003).
- [20] Jackson J., McKenzie D., “*Active tectonics of the Alpine-Himalayan belt between western Turkey and Pakistan*”, Geophysical Journal International 77 (1984) 185–264.
- [21] Dewey J. F., Hempton M. R., Kidd W. S. F., Saroglu F., Sengo A. M. C., “*Shortening of continental lithosphere: The neotectonics of Eastern Anatolia – a young collision zone*”, In Coward M. P., Ries A. C., (Eds.), Collision Zone Tectonics, Geological Society of London Special Publication 19 (1986) 3–36.

- temperatures”, Geological Survey Bulletin 1259 (1968) 256 p.*
- [42] Wones D. R., Gilbert M. C., “*The fayalite-magnetite-quartz assemblage between 600° and 800°C*”, American Journal of Science 267-A (1969) 480-488.
- [43] Huebner J. S., Sato M., “*The oxygen fugacity-temperature relationship of manganese oxide and nickel oxide buffers*”, American Mineralogist 55 (1970) 934-952.
- [44] Haas J. L., Robie R. A., “*Thermodynamic data for wustite, Fe_{0.947}O, magnetite, Fe₃O₄ and hematite, Fe₂O₃ (abstr.)*”, Transactions - American Geophysical Union 54 (1973) 483.
- [45] Hewitt D. A., “*A redetermination of the fayalite-magnetite-quartz equilibrium between 650 and 850°C*”, Transactions - American Geophysical Union 57 (1976) 1020.
- [46] Chou I. M., “*Calibration of oxygen buffers at elevated P and T using the hydrogen fugacity sensor*”, American Mineralogist 63 (1978) 690-703.
- [47] Wones D. R. Eugster H. P., “*Stability of biotite: experiment, theory, and application*”, American Mineralogist 50 (1965) 1228-1272.
- [48] Nelson S. A., “*Geology and petrology of Volcan Ceboruco, Nayarit, Mexico*”, Bull Geol Soc Am 91(1980) 2290-2431.
- [49] Carmichael I. S. E., “*The iron-titanium oxides of salic volcanic rocks and their associated ferromagnesian silicates*”, Contributions to Mineralogy and Petrology 14 (1967) 36-64.
- [50] Carmichael I. S. E., “*The redox states of basic and silicic magmas: a reflection of their source?*”, Contributions to Mineralogy and Petrology 106 (1991) 129-141.
- [51] Ghiorso M. S., Sack R. O., “*Fe-Ti oxide geothermometry: thermodynamic formulation and the estimation of intensive variables in silicic magmas*”, Contributions to Mineralogy and Petrology 108 (1991) 485-510.
- [52] Kilinc A., Carmichael I. S. E., Rivers M. L., Sack R. O., “*Ferric-ferrous ratio of natural silicate liquids equilibrated in air*”, Contributions to Mineralogy and Petrology 83 (1983) 136-140.
- Volcanic Belt: Geochemical and Geodynamic Implications”, Journal of Sciences, Islamic Republic of Iran 19 (2008) 223-235.*
- [32] Omrani J., Agard P., Witechurch H., Benoit M., Prouteau G., Jolivet L., “*Arc magmatism and subduction history beneath the Zagros Mountains, Iran: a new report of adakites and geodynamic consequences*”, Lithos 106 (2008) 380-398.
- [33] Spear J. A. “*Mica in igneous rock*” Mineralogical Society of America, Review in Mineralogy 13 (1984) 299-356.
- [34] Nachit H., Razafimahefa N., Stussi J. M., Carron J. P., “*Composition chimique des biotites et typologie magmatique des granitoïdes*”, Comptes Rendus de l'Académie des Sciences Paris 301 (1985) 813-819.
- [35] Rossi P., Chevremont P., “*Classification des associations magmatiques granitoïdes*”, Géochronique 21 (1987) 14-18.
- [36] Holland T., Blundy J., “*Non-ideal interactions in calcic amphiboles and their bearing on amphibole -plagioclase thermometry*”, Contributions to Mineralogy and Petrology 116 (1994) 433-447.
- [37] Anderson J. L., Smith D. R., “*The effects of temperature and fO₂ on the Al-in-hornblende barometer*” American Mineralogist 80 (1995) 549-559.
- [38] Sayari M., “*APG: An efficient software program for Amp-Pl thermobarometry based on graphical method*”, Journal of Sciences, Islamic Republic of Iran 22 (2012) 345-349.
- [39] Eugster H. P., Wones D. R., “*Stability relations of the ferruginous biotite, annite*”, Journal of Petrology 3 (1962) 82-125.
- [40] Charette G. G., Flengas S. N., “*Thermodynamic properties of the oxides of Fe, Ni, Pb, Cu, and Mn by EMF measurements*”, Journal of the Electrochemical Society 115 (1968) 796-804.
- [41] Robie, R . A. Waldbaum, D. R., “*Thermodynamic properties of minerals and related substances at 298.15°K (25°C) and one atmosphere (1.013 bars) pressure and at higher*